

GYDYTOJAS IŠ RIMAIŠIŲ

Petras Juknevičius

Apie įžymų kraštiečių Teodorą Kuodį Lietuvoje rašyta nedaug. Daugiau jį išgarsino baltarusų istorijos tyrinėtojas V. Grickevičius.

Teodoras Kuodis gimė 1861 m. sausio 24 d. Rimaisių kaime, netoli Ramygalos. Tėvai - bežemiai valstiečiai Kazimieras Kuodis ir totorė Emilija Mordelevičiūtė.

T. Kuodis, 1882 m. baigęs Šiaulių gimnaziją, įstojo į Peterburgo universiteto fizikos - matematikos fakultetą. Po metų už dalyvavimą studentų sąjūdžiuose buvo pašalintas. Tada T. Kuodis išvyko į Leipcigo universitetą studijuoti medicinos. 1886 - 1887 metais mokėsi Strasburge, 1888 m. - Ciūriche. studijuodamas žavėjosi "narodninkų" idėjomis. 1889 m. T. Kuodis gavo medicinos daktaro laipsnį Strasburgo universitete ir grįžo į Lietuvą, o 1891 m. Peterburgo karo medicinos akademijoje patvirtintas jo daktaratas. Bet jau kitais metais T. Kuodis buvo suimtas. Paleistas išvyko į užsienį. 1895 - 1896 m. dirbo Čikagos universiteto ligoninėse, 1896 - 1901 m. vadovavo Vašingtono universiteto patologijos anatomijos katedrai Sent Luise.

1903 m. Karinėje medicinos akademijoje T. Kuodis apgynė medicinos daktaro disertaciją: "Gyvojo organizmo užšaldymas".

1904 m. jis persikėlė gyventi į Minską. Minske T. Kuodis dirbo gubernijos ligoninėje chirurgu. Jo iniciatyva buvo sušaukti trys Minsko gubernijos gydytojų suvažiavimai. Atostogas jis praleisdavo Berlyno ir Paryžiaus klinikose susipažindamas su naujaisiais gydymo metodais. Ypač pasiaukojančiai T. Kuodis dirbo Pirmojo pasaulinio karo metais. Alinantis darbas, visuomeninė veikla pakenkė sveikatai. 1917 m. T. Kuodys išvyko gydytis į Kislovodską, kur liepos 9 d. (senuoju stiliumi) mirė. Ten ir palaidotas.